

184 Vítej, Hosti nebeský

transpozice 4

1. Ví - tej, Hos - ti ne - bes - ký, ty, kte - rý vi - díš
na - še po - kles - ky, pře - ce k nám se sni - žu -
ješ a ne - vděč - ných nás ne - za - vrhu - ješ.

2. Z nevýslovné lásky k nám
svým nebem učinil sis tento chrám,
nyní v posvátném chlebě
jsi s námi, Pane, v každé potřebě.

3. Tímto spásným pokrmem
sám Bůh přebývá ve mně a já v něm,
z nebe na zem přichází,
jej pokoj, láska, milost provází.

4. Dávej stále nám chléb svůj,
živ církve svou a věrně při nás stůj,
v kříži, Pane, síluj dej
a v každém dobrém díle pomáhej.

2. Z ne-vý-slov-né lás - ky k nám svým ne-bem u - či - nil sis ten-to chrám,

ny - ní v po-svát-ném chle - bě jsi s ná-mi, Pa - ne, v kaž - dé po-tře - bě.

3. Tím - to spás - ným po - kr - mem sám Bůh pře - bý - vá

ve mně a já v něm, z ne - be na zem při - chá -

zí, jej po - koj, lás - ka, mi - lost pro - vá - zí.

4. Dá - vej stá - le nám chléb svůj, živ cír - kev svou a

věr - ně při nás stůj, v kří - ži, Pa - ne, sí - luj

dej a v kaž - dém dob - rém dí - le po - má - hej.